

Bryssel 13.2.2013
COM(2013) 74 final

TUOTETURVALLISUUS- JA MARKKINAVALVONTAPAKETTI

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE, NEUVOSTOLLE JA EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE

**Enemmän tuoteturvallisuutta ja parempaa markkinavalvontaa tuotteiden
sisämarkkinoilla**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE, NEUVOSTOLLE JA EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE

Enemmän tuoteturvallisuutta ja parempaa markkinavalvontaa tuotteiden sisämarkkinoilla

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. TUOTETURVALLISUUS JA MARKKINAVALVONTA – SISÄMARKKINOIDEN KESKEISIÄ OSATEKIJÖITÄ

Eurooppa ponnistelee edelleen päästäkseen syvimmän taantumasta yli ja saadakseen jälleen luotua kasvua ja työpaikkoja. Eurooppa 2020 -strategian on määrä vetää Eurooppa taantumasta älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun avulla ja saada työllisyysaste nousemaan. Sisämarkkinoilla on oltava merkittävä rooli tämän tavoitteen saavuttamisessa.

Tavaroiden vapaa liikkuvuus on neljästä sisämarkkinoiden perustana olevasta vapaudesta pisimmälle kehittynyt. Noin 75 prosenttia EU:n sisäisestä kaupasta on tavarakauppaa. Tavaroiden nykyisillä sisämarkkinoilla on helppoa ostaa ja myydä tuotteita 27 jäsenvaltiossa, joiden väestö on yhteensä yli 503 miljoonaa. Kuluttajilla on paljon valinnanvaraa, ja he voivat etsiä parhaita tarjouksia. Tavaroiden vapaa liikkuvuus on olennaisen tärkeää myös tuhansien EU:n yritysten menestymiselle.

Unionissa vallitsee tavaroiden vapaa liikkuvuus, koska useimpien tuotteiden kannalta on onnistuttu sopimaan siitä, missä määrin unionin tasolla olisi suojeltava niitä erilaisia yleisiä etuja, joilla jäsenvaltiot muutoin voisivat perustella esteitä tavaroiden tuomiselle niiden alueelle (tai viemiselle sieltä). Niin sanotussa yhdenmukaistamislainsäädännössä täsmennetään ne olennaiset vaatimukset, jotka tuotteiden on täytettävä, jotta niihin sovelletaan liikkumisvapautta. Yleisestä tuoteturvallisuudesta annetussa lainsäädännössä edellytetään kulutustavaroiden olevan turvallisia, kun ne asetetaan saataville unionin markkinoilla. Jos yhdenmukaistamislainsäädäntöä ei ole, sovelletaan perussopimusta Euroopan unionin tuomioistuimen – erityisesti vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta käsittelevän – oikeuskäytännön mukaisesti.

Tärkein (muttei ainoa) yleinen etu, johon vedotaan, on ihmisten terveyden ja turvallisuuden suojelu, ja tavaroiden vapaan liikkuvuuden yhteydessä kyse on nimenomaan kuluttajien terveydestä ja turvallisuudesta. Turvalliset tuotteet liikkuvat vapaasti. Näin ollen tuoteturvallisuussäännöt ja niiden tukena oleva markkinavalvonta muodostavat tavaroiden sisämarkkinoiden perustan. Jos tavaroiden sisämarkkinoista halutaan täysi taloudellinen hyöty, tarvitaan tiukat myytävien tuotteiden turvallisuutta sääntelevät normit ja säännöt sekä tehokas ja hyvin koordinoitu unionin laajuinen markkinavalvontajärjestelmä niiden tueksi. Turvallisemmat ja paremmin vaatimuksia vastaavat tuotteet auttavat myös osaltaan lisäämään palvelujen turvallisuutta ja parantamaan niiden toimintaa kaikkialla

unionissa ja edistävät niiden tarjoamista valtioiden rajojen yli. Näin edistetään palveluiden sisämarkkinoiden yhdentymistä.

Talouskriiseissä yksityinen kulutus on laskenut suurelta osin tulojen supistumisen vuoksi ja siksi, että tulevaisuus koetaan epävarmaksi. Tämän vuoksi on tärkeää varmistaa, että kuluttajat voivat luottaa siihen, että tuotteet ovat turvallisia ja tarkoitukseensa sopivia. Vilpittömästi toimivilla ja luotettavilla yrityksillä on paremmat mahdollisuudet käynnistää toimintansa ja kukoistaa, jos ne tietävät toimintaolosuhteiden olevan kaikille samat niin, että mutkia oikovia ja sääntöjä rikkovia kilpailijoita rangaistaan.

Tavaroiden sisämarkkinat ovat eittämättä olleet menestystarina. Jotta tavaroiden sisämarkkinat toimisivat edelleen menestyksekkäästi ja synnyttäisivät kestävää kasvua ja uusia, pitkäaikaisia työpaikkoja, koneiston jokaisen osan on toimittava kunnolla. Tavaroiden sisämarkkinoilla on edelleen hyödyntämätöntä potentiaalia, joka on otettava täysimääräisesti käyttöön. Sääntöjen noudattamisesta talouden toimijoille aiheutuvia kustannuksia on edelleen vara pienentää ja kansallisten viranomaisten hallinnollista raskautta vähentää. Häikäilemättömien elinkeinonharjoittajien harjoittaman epärehellisen kilpailun karsimisessa on myös parantamisen varaa. Markkinoilla olevien tuotteiden turvallisuutta voidaan yhä parantaa, kuluttajien luottamusta lisätä ja myyntiä elvyttää.

Yhdenmukaistettuja tuotteita koskevat uudet säännöt tulivat voimaan 1. tammikuuta 2010, mutta markkinavalvontasääntöjä ja -menettelyjä on edelleen selvästi syytä järjiperaistää, yksinkertaistaa ja parantaa, jotta kansallisten viranomaisten ja talouden toimijoiden olisi helpompi soveltaa ja noudattaa niitä. Tähän tavoitteeseen pääsemiseksi järjestelmän käytännön toimintaa on parannettava synergian hyödyntämiseksi ja kustannustehokkuuden varmistamiseksi, aina kun se vain on mahdollista. Sekä jäsenvaltion sisäistä yhteistyötä että yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa on tehostettava. Markkinavalvontatoimia on kohdennettava ja koordinoitava paremmin koko unionissa. Tämä edellyttää resurssien laajempaa jakamista, parempia tietoteknisiä välineitä, tiukempaa ja kohdennetumpaa valvontaa unionin ulkorajoilla sekä kovempia seuraamuksia rikkomuksista.

Yleisestä tuoteturvallisuudesta annettu direktiivi 2001/95/EY sisältää keskeiset turvallisuussäännökset, joita sovelletaan moniin kulutustavaroihin: siinä edellytetään kulutustavaroiden olevan turvallisia, säädetään standardien asettamisesta, määrätään velvoitteita jäsenvaltioille ja kansallisille markkinavalvontaviranomaisille sekä vahvistetaan menettelyt vaarallisiin tuotteisiin liittyvää tietojen vaihtoa ja nopeaa toimintaa varten. Direktiiviä on tarkistettava sen tuoteturvallisuussääntöjen päivittämiseksi ja niiden saattamiseksi – mahdollisimman suuressa määrin – yhdenmukaistetuille tuotteille asetettujen sääntöjen mukaisiksi. Erityisesti talouden toimijoiden velvoitteita (eritoten tuotteen tunnistamista ja jäljitettävyyttä koskevia vaatimuksia) on vahvistettava, jotta markkinavalvontaviranomaiset saisivat käyttöönsä ne välineet, joita ne tarvitsevat hoitaakseen tehtävänsä tehokkaasti.

Komissio on tänään hyväksynyt tuoteturvallisuuteen ja markkinavalvontaan liittyvän toimenpidepaketin, jolla yksinkertaistetaan ja yhtenäistetään muihin tuotteisiin kuin elintarvikkeisiin sovellettavia turvallisuussääntöjä, järjiperaistetaan

markkinaoikuvontamenettelyjä ja koordinoidaan ja seurataan paremmin markkinaoikuvontatoimien toteuttamista EU:ssa.

Paketti koostuu seuraavista osista:

- ehdotus kulutustavaroiden turvallisuutta koskevaksi uudeksi asetukseksi
- ehdotus tuotteiden markkinaoikuvontaa koskevaksi yhdeksi yhtenäiseksi asetukseksi
- turvallisempia ja vaatimusten mukaisia tuotteita Euroopassa koskeva tiedonanto, jossa esitetään markkinaoikuvonnan monivuotinen toimintasuunnitelma
- asetuksen (EY) N:o 765/2008 täytäntöönpanoa käsittelevä kertomus, johon sisältyy myös lopullinen arviointi.

2. KULUTUSTAVAROIDEN TURVALLISUUTTA KOSKEVA ASETUS

Yleisestä tuoteturvallisuudesta annetulla EU:n lainsäädännöllä (direktiivi 92/59/ETY ja sittemmin direktiivi 2001/95/EY) on yli kaksi vuosikymmentä sitten otettu käyttöön tuoteturvallisuutta ja markkinaoikuvontaa koskevat puitteet, joilla on merkittävästi parannettu kulutustavaroiden turvallisuutta. Näihin toimintapuitteisiin kuuluvat vaarallisia tuotteita koskeva unionin nopea tietojenvaihtojärjestelmä (Rapex) sekä menettelyt, joilla asetetaan eurooppalaiset standardit tuotteille, jotka eivät muutoin kuulu unionin yhdenmukaistamislainsäädännön piiriin.

Lähes kaikki sidosryhmät ja Euroopan parlamentti ovat vaatineet markkinaoikuvontaa koskevien unionin sääntöjen yksinkertaistamista ja niiden käytettävyyden lisäämistä. Vastauksena näihin vaatimuksiin on yleisestä tuoteturvallisuudesta annetun direktiivin markkinaoikuvontaa koskevat säännökset (Rapex mukaan luettuna) otettu erilleen ja sisällytetty uuteen markkinaoikuvonta-asetukseen, joka on osa tätä pakettia.

Mitä tulee kyseisen direktiivin muihin säännöksiin, toistuvat tuoteturvallisuushälytykset ovat osoittaneet, että tehokkaammat ja ajantasaisemmat tuoteturvallisuussäännöt ovat selvästi tarpeen. Vaatimus, jonka mukaan EU:ssa saataville asetettujen kulutustavaroiden on oltava turvallisista, on myös uuden kulutustavaroiden turvallisuutta koskevan asetuksen keskeisiä säännöksiä. Sen ja kulutustavaroihin sovellettavan alakohtaisen lainsäädännön vuorovaikutusta kuitenkin selkeytetään tarpeettoman päällekkäisyyden välttämiseksi ja talouden toimijoiden oikeusvarmuuden lisäämiseksi.

Jotta globalisoituneiden markkinoiden asettamat haasteet voidaan ottaa huomioon, ehdotuksessa korostuu tuotteiden tunnistamisen ja jäljitettävyyden parantaminen. Talouden toimijoiden (valmistajien, tuojien, jakelijoiden) velvoitteet saatetaan vuonna 2008 hyväksyttyjen, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvien uusien säädöspuitteiden mukaisiksi, jotta varmistetaan niiden johdonmukaisuus alakohtaisten sääntöjen kanssa. Asetusehdotuksella edistetään lisäksi eurooppalaisten standardien tehokkaampaa käyttöä. Menettelyjä turvallisuusolettaman luovien nykyisten standardien kartoittamiseksi tai päivittämiseksi tai uusien standardien kehittämiseksi on yksinkertaistettu merkittävästi ja saatettu vastikään

eurooppalaisesta standardoinnista annetun asetuksen (EU) N:o 1025/2012 mukaisiksi.

Kulutustavaroiden turvallisuutta koskevan uuden asetuksen myötä EU:n 2000-luvulla antamat tuoteturvallisuusasetukset täydentyvät. Sillä lisätään kuluttajien luottamusta tuotteiden sisämarkkinoihin ja varmistetaan yrityksille yhtäläiset toimintaolosuhteet.

3. MARKKINAVALVONTAA KOSKEVA ASETUS

Voimassa olevasta lainsäädännöstä huolimatta markkinoille päätyy edelleen vaarallisia ja määräysten vastaisia tuotteita. Ihmiset kärsivät edelleen haitallisten tuotteiden takia vahinkoa, ja ne saastuttavat edelleen ympäristöä. Edelleen on myös olemassa epäluotettavia elinkeinonharjoittajia, jotka rikkovat sääntöjä ja vievät pohjaa toimijoiden yhtäläisiltä toimintaolosuhteilta. Tämä heikentää sisämarkkinoita ja vähentää yritysten intoa tehdä suuria investointeja tuotteidensa suunnittelun ja valmistuksen turvallisuuteen. Tämä johtuu usein siitä, että voimassa olevia sääntöjä ei noudateta. Täytäntöönpanotoimia on lisättävä, jotta voidaan estää kuluttajille aiheutuvat vahingot, suojella ympäristöä ja antaa rehellisille elinkeinonharjoittajille tilaisuus kilpailla tasavertaisesti.

Markkinavalvonta on tässä työssä unionin tärkein väline. Keskitetyimmät ja määrätietoisemmat markkinavalvontatoimet koko unionissa auttavat pitämään vaaralliset tai muuten haitalliset tuotteet pois markkinoilta ja epäkelvot elinkeinonharjoittajat kurissa sekä kannustavat yrityksiä noudattamaan sääntöjä.

3.1. Yksinkertaisempaa, selkeämpää ja parempaa

Jäsenvaltioiden viranomaiset harjoittavat markkinavalvontaa tarkastamalla ja testaamalla sekä markkinoilla olevia että unionin ulkorajoille saapuvia tuotteita. Tuotteilla ei ole olemassa sisärajoja, eikä niitä saa olla myöskään kansallisten markkinavalvonnasta vastaavien viranomaisten toiminnan kannalta. Markkinavalvonnan tehostamisessa on olennaista rajat ylittävän toiminnan ja yhteistyön parantaminen.

Markkinavalvontaa koskevista unionin säännöistä on vuosien mittaan annettujen eri säädösten seurauksena tullut hajanaisia ja sekavia, ja niissä on aukkoja ja päällekkäisyyksiä, jotka vaikeuttavat toimijoiden elämää. Erityisesti kulutustavaroihin sovelletaan erilaisia markkinavalvontasääntöjä sen mukaan, onko kyse kuluttajansuojaa vai tuotteiden yhdenmukaistamista koskevasta lainsäädännöstä. Tämä hankaloittaa merkittävästi markkinavalvontaviranomaisten käytännön toimintaa.

Markkinavalvontaa koskevat säännöt jakautuvat kolmeen eri tasoon – niistä säädetään asetuksessa (EY) N:o 765/2008, yleisestä tuoteturvallisuudesta annetussa direktiivissä ja tuotteiden yhdenmukaistamisesta annetuissa eri säädöksissä (joita ollaan vähitellen saattamassa päätöksessä N:o 768/2008 esitettyjen viitesäännösten mukaisiksi). Näiden kolmen säädöskokonaisuuden keskinäinen suhde on usein epäselvä erityisesti sen vuoksi, että monet kulutustavarat kuuluvat kaikkien kolmen soveltamisalaan.

Yleisestä tuoteturvallisuudesta annetun direktiivin tarkistamista ja markkinavalvontaa käsitellyt Euroopan parlamentin Schaldemose-mietintö suhtautui tähän kolmen tason toimintamalliin erittäin kriittisesti, koska se johtaa mietinnön mukaan epävarmuuteen, epäjohtonmukaisuuteen ja sekaannukseen sisämarkkinoilla. Mietinnössä ehdotettiin, että komissio luo markkinavalvonnalle yhteisen eurooppalaisen kehyksen, joka koskee kaikkia sisämarkkinoilla olevia tai EU:n markkinoille tulevia tuotteita. Siinä kehoitettiin komissiota perustamaan yksi ainoa markkinavalvontajärjestelmä kaikille tuotteille yhden säädöksen pohjalta.

Ehdotus markkinavalvontaa koskevaksi uudeksi asetukseksi annetaan tämän kehotuksen pohjalta, siinä käsitellään näitä puutteita ja pyritään tasoittamaan tietä yhteistyökykyisemmälle ja yhdentyneemmälle markkinavalvontajärjestelmälle Euroopan unionissa. Siinä ehdotetaan lukuisia hyvin yksinkertaisia mutta erittäin tehokkaita toimenpiteitä:

- Kootaan yhteen nykyisin kolmeen eri säädöskokonaisuuteen jakautuneet markkinavalvontasäännöt. Näin voidaan yksinkertaistaa unionin markkinavalvontapuitteita esittämällä ne yhdessä ainoassa säädöksessä ja päästä eroon epäjohtonmukaisuudesta ja päällekkäisyyksistä.
- Asetusehdotuksessa ei mahdollisuuksien mukaan tehdä eroa kulutustavaroiden ja muiden tuotteiden eikä yhdenmukaistettujen ja muiden tuotteiden välillä. Kaikkiin tuotteisiin sovelletaan samoja sääntöjä, jollei jonkin tuoteryhmän erityisominaisuuksista muuta johdu. Joissakin tapauksissa erottelu on edelleen tehtävä, mutta sekä talouden toimijoille että markkinavalvontaviranomaisille on selvää, miten niiden on meneteltävä.
- Tarkoituksena on virtaviivaistaa menettelyjä, joilla jäsenvaltiot ilmoittavat riskin aiheuttavista tuotteista sekä korjaavista toimenpiteistä. Jäsenvaltiot eivät tähän saakka ole usein voineet olla varmoja, minkä lainsäädännön nojalla niiden on pitänyt ilmoittaa vaaditut tiedot. Kaikkien tuotteiden osalta on tarkoitus käyttää suurelta osin samaa ilmoitusjärjestelmää. Ainoastaan markkinavalvontamenettelyn viimeinen vaihe (jossa jäsenvaltioiden ollessa erimielisiä komissio voi päättää, mitkä alkuperäisen ilmoittavan valtion toteuttamat toimenpiteet ovat oikeutettuja) rajataan yhdenmukaistettuihin tavariin.

3.2. Muita ehdotukseen sisältyviä parannuksia

Ehdotuksella on tarkoitus vahvistaa valvontaa ulkorajoilla. Sillä tehdään selväksi, että asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden luovutus vapaaseen liikkeeseen unionissa olisi keskeytettävä, jos ulkorajavalvonnasta vastaavilla viranomaisilla on syytä uskoa, että tuotteisiin liittyy riski. Markkinavalvontaviranomaisten on sitten tarkistettava, liittyykö tuotteeseen todella riski, ennen kuin ne ohjeistavat rajaviranomaiset joko laskemaan tuotteen liikkeeseen tai kieltämään liikkeeseen laskemisen. Vaatimuksista vapautetaan vain sellaiset tuotteet, jotka tulevat unioniin luonnollisten henkilöiden hallussa heidän henkilökohtaiseen käyttöönsä. Kolmansista maista tehtäviä verkko-ostoksia voidaan näin valvoa.

Asetuksella edistetään markkinavalvontatoimiin liittyvien tietojen vaihtoa ja säilyttämistä helppopääsyisessä tietokannassa. Yksi asetuksella tavoiteltava seuraus

on, että markkinavalvontaviranomaisten ei pitäisi toistaa toisen jäsenvaltion viranomaisten tietyn tuotteen osalta jo tekemiä testejä ja arviointeja. Tällaisia testejä ja arviointeja koskevien tietojen etsimisen tietokannasta pitäisi muodostua vakiokäytännöksi. Tuotetestaukset ovat kalliita, joten tästä aiheutuu suuria säästöjä jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Samalla myös pienempien markkinoiden valvonta unionissa helpottuu.

Markkinavalvontaviranomaisille annetaan valta periä talouden toimijoilta maksuja, kun ne edellyttävät korjaavien toimenpiteiden toteuttamista jonkin tuotteen osalta tai kun niiden on seurattava toimijan ehdottamaa korjaavaa toimenpidettä.

Jäsenvaltioiden riskialttiista tuotteista antamien ilmoitusten käsittelyyn käytettävää Rapex-järjestelmää ollaan parantamassa. Ilmoituskriteerejä yksinkertaistetaan, ja tietojen merkityksellisyyden ja seurannan parantamiseksi aiotaan vaatia tarkempien tietojen toimittamista. Lisäksi ilmoitusten lähettämisen määrärajoista aiotaan tehdä realistisempia ja toimivampia.

Tuoteturvallisuuteen liittyvistä EU:n kiireellisistä toimenpiteistä saatu kokemus on myös osoittanut, että näiden toimenpiteiden nykyinen voimassaoloaika (enintään vuosi) ei ole tarpeeksi pitkä, jotta EU:n tasolla saataisiin aikaan pysyvä ratkaisu. Toimenpiteitä joudutaan usein uusimaan, mistä aiheutuu oikeudellista epävarmuutta ja sekaannusta talouden toimijoiden kannalta, sillä niiden on päätettävä, aikovatko ne tehdä pitkäaikaisia investointeja tuotteidensa mukauttamiseksi uusiin tuoteturvallisuusvaatimuksiin. Komissiolla pitäisi uuden asetuksen nojalla olla enemmän joustonvaraa vaarallisten tuotteiden osalta toteutettavien rajoittavien toimenpiteiden tyyppin ja sisällön suhteen. Komission pitäisi tämän vuoksi pystyä hyväksymään toimenpiteitä, jotka on joko osoitettu jäsenvaltioille tai joita sovelletaan suoraan talouden toimijoihin. Tällaiset toimenpiteet voivat olla myös määräaikaisia.

Komissio on sitoutunut antamaan opastusta ja hyödyllisiä tietoja yrityksille ja muille asianosaisille uusien tuoteturvallisuus- ja markkinavalvontasääntöjen tulkinnasta ja soveltamisesta. Ehdotetulla Euroopan markkinavalvontaforumilla on keskeinen rooli kehitettäessä parhaita käytänteitä täytäntöönpanon yhdenmukaistamiseksi koko unionissa. Yritysten ja kuluttajien järjestöt saavat äänensä kuuluville tällä forumilla. Kussakin jäsenvaltiossa sijaitsevien Yritys-Eurooppa-verkoston toimistojen pitäisi levittää tietoa asiasta erityisesti pk-yrityksille ja opastaa niitä yhdessä ja yksitellen niille uuden asetuksen nojalla kuuluvista oikeuksista ja velvoitteista. Verkoston olisi pk-yrityksiä edustavien järjestöjen tuella lisäksi kerättävä palautetta pk-yrityksiltä ja raportoitava niiden erityisistä tarpeista, intresseistä tai huolenaiheista, jotka olisi otettava huomioon uusien sääntöjen täytäntöönpanossa.

4. MARKKINAVALVONNAN MONIVUOTINEN TOIMINTASUUNNITELMA

Tuotteet (myös unionin ulkopuolelta tuodut ja vapaaseen liikkeeseen lasketut) liikkuvat helposti yli rajojen unionin sisällä. Niiden turvallisuustarkastuksia on kaikkialla unionissa tehtävä riittävän tiheään ja yhdenmukaisesti. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaiset on saatava tekemään tiiviimmin ja tehokkaammin yhteistyötä.

Markkina- ja valvonnan monivuotisen toimintasuunnitelman kehittäminen on yksi sisämarkkinoiden toimenpidepaketin 50 toimesta. Jäsenvaltioiden on jo nyt laadittava kansalliset markkina- ja valvontaohjelmansa ja pidettävä ne ajan tasalla. Monivuotisessa suunnitelmassa ei pidä toistaa jäsenvaltioissa jo suunniteltuja tai käynnissä olevia toimia vaan kartoitettava ja otettava toiminnan kohteeksi ne alat, joilla komission harjoittamasta koordinoinnista saataisiin lisäarvoa ja todellista parannusta. Siinä esitetään kunnianhimoinen luettelo 20 toimesta, joihin on määrä ryhtyä seuraavien kolmen vuoden aikana.

- (1) Jäsenvaltioiden markkina- ja valvontaviranomaisia kannustetaan suunnitelman puitteissa viestimään keskenään ja tukemaan toisiaan paremmin ja niille annetaan valmiudet tähän. Tietoa kansallisista säännöistä ja liiketoimintakäytännöistä kerätään tutkimusten, selvitysten ja kuulemisten avulla. Käyttöön otetaan sopivat tietotekniset välineet tietojen keräämiseksi ja niiden tallentamiseksi siten, että ne voidaan saada helposti käyttöön. Eroavuudet, poikkeavuudet ja erityistarpeet kartoitetaan ja lisäksi tarjotaan asianmukaista koulutusta, teknistä apua ja opastusta.
- (2) Markkina- ja valvonnan olennaista riskin kartoitus ja arvioiminen. Yhteisiä käytänteitä kehitetään ja noudatetaan koko unionissa. Komissio on sitoutunut edistämään tehokkaita viestintämenetelmiä, valmistelemaan ohjeita ja kehittämään yhteisen toimintamallin tuotteiden fyysisten sekä asiakirja- ja laboratoriotarkastusten toteuttamista varten.
- (3) Yhteisten ohjelmien ja toimien laajemmalla keskitetyllä koordinoinnilla maksimoidaan niiden hyödyllisyys, varmistetaan sisällön korkea laatu ja parannetaan tehoa.
- (4) Voimavarojen yhdistäminen mahdollisuuksien mukaan auttaa vähentämään tehtävien päällekkäisyyttä ja helpottaa kokemusten ja tiedon vaihtoa. Suuri määrä eri jäsenvaltioiden markkina- ja valvontaviranomaisilta riskinarvioinnista, testausmenetelmistä, toteutetuista korjaavista toimenpiteistä jne. koottuja tietoja kerätään ja varastoidaan komission hallinnoimaan ICSMS-järjestelmään. Jäsenvaltioiden markkina- ja valvontaviranomaisten voivat nähdä nopeasti ja selvästi, onko tiettyä ongelmaa jo käsitelty jossakin muussa jäsenvaltiossa ja miten se on tehty. Laboratoriotestien tulokset ovat käytettävissä, jolloin testejä ei tarvitse tehdä uudelleen, mikä säästää kustannuksia ja vähentää hallinnollista rasitusta. Tämän välineen hyödyllisyys riippuu täysin siitä, että tiedot saadaan siirrettyä tietokantaan nopeasti, tarkasti ja huolellisesti. Tässä tarvitaan kaikkien jäsenvaltioiden viranomaisten panosta. Koulutusta ja opastusta annetaan tarvittaessa, jotta tämän kasvavan voimavaran koko valtava potentiaali saataisiin hyödynnettyä.
- (5) Euroopan laajuisen yhteistyön tueksi tarvitaan jatkuvaa näkemysten vaihtoa komission, kuluttajien, yritysmaailman sidosryhmien ja kansallisten viranomaisten välillä. Se on järjestettävä niin, ettei tarpeettomasti kasvateta unionin, kansalaisten ja yritysten välisiä jo ennestään moninaisia yhteyksiä.
- (6) Rajoilla tehtävien turvallisuustarkastuksen tehostaminen edellyttää yhteistyön tiivistämistä tullin ja markkina- ja valvontaviranomaisten välillä sekä

nykyaikaisten välineiden käyttöä. Näin unionin markkinoille tuleville tuotteille tehtävät tarkastukset voidaan kohdentaa paremmin.

Tämä unionin monivuotinen toimintasuunnitelma markkinavalvonnan alalla tuo todellisia ja konkreettisia hyötyjä markkinavalvontatoimien käytännön toteutukseen ja vastaa näin tavaroiden toimivien ja nykyaikaisten sisämarkkinoiden mukanaan tuomiin huomattaviin vaatimuksiin.

5. ASETUKSEN (EY) N:o 765/2008 TÄYTÄNTÖÖNPANO KÄSITTELEVÄ KERTOMUS

Komission asetuksen (EY) N:o 765/2008 36 artiklan 2 kohdan ja 40 artiklan mukaisesti laatima kertomus täydentää tuoteturvallisuus- ja markkinavalvontapakettia. Komissio ilmoittaa tällä kertomuksella Euroopan parlamentille ja neuvostolle niistä tuloksista, joita se on saanut arvioidessaan kyseisen asetuksen täytäntöönpanoa ja unionin rahoitusta saavien vaatimustenmukaisuuden arviointia, akkreditointia ja markkinoiden valvontaa koskevien toimien asiaankuuluvuutta. Komission arvioinnin tulokset ovat auttaneet selvittämään, miten toimintaa voitaisiin parantaa, ja ne on otettu huomioon ehdotetuissa uusissa säännöissä.

6. PÄÄTELMÄT

Ehdotuspaketin päämääränä on käsitellä seuraavia kolmea päätavoitetta: kuluttajien turvallisuuden parantaminen, yrityksiin kohdistuvan rasituksen vähentäminen sekä toimivaltaisten viranomaisten yhteistyön lisääminen. Paketilla pyritään viime kädessä parempien ja tarkoitukseensa soveltuvien sääntöjen avulla lisäämään luottamusta sisämarkkinoihin ja näin piristämään kasvua.

Kun ehdotukset on hyväksytty ja pantu täytäntöön, kuluttajat voivat luottaa turvallisempiin kulutustavaramarkkinoihin ja hyötyä avoimesta ja vertailukelpoisesta tiedosta. Tämä on Euroopan kuluttaja-asioiden toimintaohjelmassa esitettyjen painopisteiden mukaista. Paketin täytäntöönpanosta hyötyvät merkittävästi myös talouden toimijat, eritoten pk-yritykset, jotka voivat sen myötä luottaa selkeisiin sääntöihin ja nauttia paremmista kilpailuolosuhteista sisämarkkinoilla. Viime kädessä viranomaiset kaikkialla Euroopassa hyötyvät markkinavalvonnan puitteiden järjestyksestä ja synergian lisääntymisestä, jotka johtavat julkisten voimavarojen ja menojen tehokkaampaan käyttöön ja täytäntöönpanon tehostumiseen.

Lainsäätäjiä pyydetään hyväksymään paketin kaksi säädösehdotusta, jotta varmistetaan, että tämä toisen sisämarkkinapakettia avaintoimi samoin kuin muutkin avaintoimet hyväksytään EU:n tasolla ensisijaisina toimina kevääseen 2014 mennessä.

Tällä säädös- ja muita toimenpiteitä sisältävällä paketilla komissio pyrkii antamaan kansalaisille ja yrityksille mahdollisuuden saada täysi hyöty teollisten ja kulutustavaroiden sisämarkkinoista ja edistämään näin kasvun ja työpaikkojen luomista Euroopassa.